

stupenda, Fust. I. Invitavit ad epulum, sumendum cibum. Convivio exceptit. ce a p. Quod inter primas partes humanitatis Arabes habent. 2, Punxit. 2 Sam. 24. 14. 3, Mediā Kefratā & Dam. Humanitate, morum & doctrinæ elegantiâ præditus fuit, polluit. II. Bonis moribus & literis imbuit. Disciplinâ eruditivit & bene formavit. Ps. 104. 21. Prov. 31. r. Hac voce in Arab. I. p. 383. cc a p. &. Psal. versione redditur Heb. 7. Gr. παιδεύω instituere, erudire. Castigavit, corripuit. Ps. 93. 10. Ro. Ps. 38. 12. Heb. 12. 10. 2, Ad convivium vocavit. cca. IV. i. q. I. 2, Jusitiâ implevit regionem. cca. Administratione justitiae bene consti. V. Pass. II. Botutam reddidit. v. IV. دَبَّ. nos mores & literas edocuit, disciplinatus fuit. Psal. 2. 10. Ro.

VIII. Exaudivit. بَدْ بَنْدَبْ ex اَرْبَدْ X. i. q. V. Gigg. Sed est pro It. Bonos mores & literas didicit: Humanitatem adscivit ac comparavit sibi.

أَدَبٌ *Aet. 3. I. 2, Ipsa Humanitas, Urbanitas, 1 Sam. 20. 30. civilitas morum, elegantia doctrinæ. 3, Res miranda, stupenda. أَدَبُ الْجَرِحِ 4. Abundantia aquæ maris. 5, Disciplina. Psal. 2. 12. c. 17. 37. Prov. 13. 18. c. 25. 1. Sap. 1. 5. Eruditio. Esa. 50. 5. Scal. Prov. Ar. I, 82. II, 25. Correptio, ^{وَهُدُوْيَا}. Ephes. 6. 4. 6. i. q. الطَّرْفُ Vas vel saccus. It. حَسْنٌ*

الْدِيَارِيُّ الدِّيَارِيُّ Capacitas bona; f. bona indoles. Kam.

Bd. Poss. أَدَابٌ *Pl. أَدَابِيٌّ* Boni & gratiosi mores. Ita

سَنَةُ الْوَصْوَى اَدَابُ الْوَصْوَى :

Illud sacræ lotionis mores & gestus decoros, hoc ipsum ritum traditione sanctum notat. 2, Eruditiones, instructiones. Prov. 31. post v. 8. p. 383.

أَدَبٌ *Pl. أَدَابَاتٌ* Humanus. Bonis moribus & literis præditus; liberaliter educatus, bene moratus. Eloquens, ἀριθμός, eruditus in sermone. Act. 18. 24. Erp.

أَدَابِيٌّ Castigatio, institutio, correctio, animadversio, censura. Lev. 26. 18. Prov. 6. 23. Esa. 26. 16. 2 Tim. 4. 16. Erp. Hebr. 12. 7. 11. Erp.

bent אֲרוֹחַת Aquæ ductus.
אֲרוֹחַת in אֲרוֹחַת v. אֲרוֹחַת
נְרוֹת v. in אֲרוֹחַת

Syr. ئەرەتەنْ تenuis, mollis, tener. B. B.

Ar. مَلَكٌ Omnibus Consonis suis Vocalibus

motis i.q. اَمْرُ الْقَوْمِ وَاجْتِمَاعُهُ Kam. Videtur convenire cum

Heb. شَدَّةٌ consilium, congregatio populi.

أَرْبَدْ

Æth. أَرْبَدْ : v. أَرْبَدْ :
أَرْبَدْ : Vacans, a. Luc. 11. 25. Phil. 3. 8. Si-
cuit أَرْبَدْ : صَلَّى : vacua imago; vel si ab
أَرْبَدْ : transitoria.

Ar. أَدَأْ pro أَدَأْ Fut. O. Juvit, adjuvit, o-
pem tulit. عَلَيْهِ r. Viribus auxit, corrobor-
cc a p. & اَدَأْ cc a p. اَدَأْ r. Intransitive Viri-
bus, robore polluit.

أَدَتْ التَّمْرَةَ Ad perfectio-
nem pervenit & ma- أَهْوَاءً Perfici & maturaf-
turuit fructus. Aet. cere fructum. 3, In-
strumentis, apparatu, armis instructus fuit. Para-
tus, accinctus أَدَيْ ل. 2, IV. اَدَيْ 2, I.
fuit ad iter. cc 4, i.q. اَدَيْ ل. v. 2, IV.

qs. pro اَدَأْ، Insidiatus fuit, ex insidiis immi-
niuit ut invaderet, i-
باَكَلَهُ يَادُوَّ الْعَزَالَ per يادو العزال

يَا كَلَهُ يَادُوَّ الْعَزَالَ quibusdam, Devoravit dorcadem. IV. pro

اَعْلَمْ i.q. 1, I. Auxilia- عَلَيْهِ r. Pass. Dis-
tus fuit. cc a p. اَعْلَمْ r. positus, pa-
ratus, accinctus fuit: paravit, accinxit se. cc

ل. V. Instruxit, composuit se ad aliquid facien-
dum. cc J. 2, Pervenit. cc اَلِيْ v. 2, V.

اَدَيْ VI. i.q. 1, I. Coadjuvit, coopitulatus fuit. Mutuam præstitit operam, seu potius plures invicem juve-
runt. X. Auxilium expetivit, opem & suppetias

imploravit. cc a p. & عَلَيْهِ r. اَدَيْ

Fructus, proventus. Lev. 26. 4, 20. Deut. 11. 17. اَدَأْ

أَدَبِيٌّ Apparatus: instrumentum, spec. belli.

cum. اَدَنْ لَذْلَكَ الْأَمْرُ اَدَنْ Cepit ad e-
am rem ap-

خَرْجَنْ s. Juncus in genere, odoratus & non odo-
ratus. Avic. ijtiij 7. Ar. Dioscor. j 16. & iiiij 52.
Scribitur etiam cum د.

أَدَطْ

Ar. أَدَطْ v. أَدَطْ

Ar. أَدَيْ، أَدَيْ Aet. Fust. I. In crassuit lac, in spissiorem confi-
stantiam coivit, ut quando in oxygalam vel cremo-
rem convertitur. 2, Multus evasit, fuit.

أَدَيْ السَّعَاء Vix potuit jactari uter ad elici-
& gravatus fuit. 3, i.q. 4, I. Per insidi-
as captavit. cc J. 4, اَدَهْ اَدَهْ

قطْعُ اللَّهُ اَدَهْ Amputavit, secuit Deus manus ipsius. i.e. adagiali signif. Opibus exuit eum, ut non sit quod largiri possit; aut Enervavit, diminuit potentiam; s. imprecationis form. Amputari manus ejus velit Deus. II. Fecit ut quid perveniret: misit, attulit, adduxit, perduxit. Gen. 42. 19. c. 45. 17. Erp. Jud. 15. 12. 2, Persolvit decimas, præstítit quod debebat. Hebr. 7. 2, 4, 9. Eccli. 46. 6. cc ar. & J. p. IV. pro اَعْدَيْ Juvit, suppetias tulit. cc a p. &

عَلَيْهِ اَدَهْ r. 2, Paravit, instru-
xit se ad iter. cc اَدَهْ v. 5. i.q. 2, II. cc J. p. & مَنْ r. 2, Pervenit nuncius. cc

اَلِيْ p. X. i.q. اَسْتَعْدَيْ Auxilium & opem petivit, suppetias imploravit. اَدَهْ عَلَيْهِ r. v. Molestus gravisque fuit & esse cœpit:

cc a p. & اَدَهْ r. v. importunè exegit & extorsit pecuniam. cc g. a. Jud. 1. 28, 30, 33, 35.

اَدَيْ Paucus grex, opes. 2, con-
trà de veste, Amplius. v. سَلَيْهِ

الْدِيْ هو اَدَيْ للامانة مَدَكْ

Præstandā fide, s. præstando & reddendo eo quod fidei commissum potior te est

